

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Det er særdeles vanskeligt at skønne over de økonomiske konsekvenser af forslaget (og en ændret ydelsesbekendtgørelse), idet der indgår en række ukendte faktorer: Antallet af danske statsborgere i udlandet, der vil benytte sig af retten til vederlagsfri behandling, dvs. det antal danskere i udlandet, der får behov for sygehusbehandling og kan tåle en transport til og ønsker sygehusbehandling her i landet (transportudgifterne skal afholdes af patienterne).

Det er ej heller muligt med større sikkerhed at skønne over antallet af udlandsdanskere i øvrigt, der måtte ønske at benytte sig af retten til sygehusbehandling mod fuld betaling af udgifterne. Ganske vist vil modtagelsen af disse patienter økonomisk være neutral for sygehusvæsenet, men da selvbetalertaksten hidtil har været meget lav, vil takstforhøjelsen betyde *merindtægter* for de amtskommuner og staten (Rigshospitalet), som hidtil på selvbetalervilkår har modtaget personer med bopæl i udlandet.

For staten vil der ikke blive tale om yderligere forpligtelser til at modtage personer uden bopæl her i landet til behandling på statslige sygehuse. De statslige sygehuse vil som hidtil skulle yde personer med bopæl på Færøerne eller i Grønland samt visse søfarende vederlagsfri behandling, og i øvrigt vil kun danske statsborgere med bopæl i udlandet samt i særlige tilfælde også udlændinge kunne modtages til behandling mod fuld betaling. Selvbetalertaksten vil således i disse tilfælde fremtidig dække de fulde omkostninger ved behandlingen, og Rigshospitalet vil herigennem få en merindtægt. I 1979 havde Rigshospitalet 144 indlæggelser af selvbetalende danske statsborgere med bopæl i udlandet og 231 indlæggelser af selvbetalende udlændinge med bopæl i udlandet, i alt 375 indlæggelser med et sengedagsantal på ca. 3.300. Når indlæggelse af udlandsdanskere stort set vil ophøre, og når sengedagstaksten forhøjes fra 300 kr. til ca. 2.000 kr. vil disse forhold – alt andet lige – principielt kunne føre til besparelser/merindtægter på ca. 5,5 mill. kr.

For staten vil der ikke blive administrative konsekvenser af forslaget.

For *amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner* vil forpligtelsen til at yde vederlagsfri behandling til visse grupper af danske statsborgere i udlandet medføre merudgifter, der meget skønsmæssigt er beregnet til 7,5 mill. kr. Den samtidige forhøjelse af selvbetalertaksten vil

betyde merindtægter. I 1979 havde amtskommunerne (incl. Københavns og Frederiksberg kommuner) ca. 300 indlæggelser af selvbetalende personer med bopæl i udlandet eller ca. 2.000 sengedage. Når sengedagstaksten forhøjes fra 300 kr. til ca. 1.500 kr. vil dette – alt andet lige – føre til en merindtægt på 2,5 mill. kr. De amtskommunale netoudgifter ved forslaget skulle således blive ca. 5 mill. kr.

For amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner vil forslaget medføre et vist merarbejde i forbindelse med konstateringen af, om en dansk statsborger bosat i udlandet er berettiget til vederlagsfri behandling ved sygehusvæsenet.

5. Forhandlinger om lovforslaget.

De foreslåede ændringer af sygehusloven (og ydelsesbekendtgørelsen) vedrørende udlandsdanskernes adgang til sygehusbehandling bygger på et udkast udarbejdet af en arbejdsgruppe, der har været nedsat under indenrigsministeriet. Arbejdsgruppen, der i april 1981 afgav en kort redegørelse om revisionen af ydelsesbekendtgørelsen og udlandsdanskernes ret til sygehusbehandling her i landet, bestod af repræsentanter fra indenrigsministeriet, undervisningsministeriet, socialministeriet, Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns kommune.

Arbejdsgruppens redegørelse har været forelagt for amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner samt en række ministerier og styrelser.

Lovforslaget har været forelagt for amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner samt finansministeriet og justitsministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

I bestemmelsen foreslås der tillagt indenrigsministeren en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at personer uden bopæl her i landet i visse tilfælde har ret til sygehusbehandling her – vederlagsfrit eller mod betaling. Der er i bestemmelsen nævnt to grupper af personer uden bopæl her, som kan få tillagt sygehusrettigheder.

Den ene gruppe er personer, som midlertidigt opholder sig her i landet. Denne gruppe har indenrigsministeren også hidtil haft mulighed for at tillægge vederlagsfri behandling her under det mid-